

to nu omhandlede Parter af Lovforslaget ere egentlig af administrativ Natur. Vi komme saa til den tredje Hovedpart, den, som egentlig er Kernen i Lovforslaget, nemlig den Del af samme, som gaar ud paa at bestemme, at det for Fremtiden skal være tilladt at anbringe de snævre Skorstene til Afledning af Røg ogsaa fra indmurede Vadskekedler, naar der ikke paa Ejendommen inden for 20 Alens Afstand fra Skorstenen findes straaetækkede Bygninger. Den sidste ærede Taler (Krabbe) udtalte sig — saa vidt jeg forstod ham — imod denne Bestemmelse, ikke desto mindre sluttede han med at anbefale og støtte Loven. Det er mig ikke klart, hvad det saa er i Forslaget, som det ærede Medlem anbefaler og støtter, naar han bekæmper det, som er Lovforslagets egentlige Kerne. . . . (Krabbe: Det gjorde jeg ikke. — Videre Modsigelse) . . . Ja, det komme vi saa senere til, om Forslaget giver for lidt. Spørgsmaalet er her: Vil man have en Afstandsbestemmelse, eller vil man ikke have det? Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) udtalte sig med en ikke ringe Bitterhed om den nugældende Brandpolitilov af 1ste Marts 1889. Den skarpe Kritik lod mig ikke ganske uberørt, thi jeg kan ikke nægte, at jeg har været med til at faa denne Lov ud i Verden. Jeg var den Gang Medlem af Folketinget — det var det ærede Medlem for Kalundborg ikke —; jeg var ikke i Udvalget, men jeg stemte for Loven og vil derfor gerne sige et Par Ord til Forsvar for dette saa haardt angrebne Produkt af Folketingets Virksomhed. Jeg har gransket Brandpolitiloven af 1889 ikke saa lidt, navnlig som Følge af min Egenskab af Formand for en Brandforsikringsforening, og jeg maa give Loven det Vidnesbyrd, at den, sammenlignet med andre Love, er en ret forstaaelig og brugelig Lov. Der er andre Love, som vi have vedtaget her i Rigsdagen, der ere ganske anderledes vanskelige at faa Forstand af, og i hvilke det kan hænde, at det ene Princip skriger mod det andet. Jeg skal særlig nævne Vandløbsloven af 1880. Brandpolitiloven af 1889 hører ikke til vore daarligste Love. Jeg tror ikke, at der lettelig kan nævnes nogen Lov af et større Omfang, i hvilken der ikke kan paavises Fejl. Jeg har ikke her Eksempler paa rede Haand, men jeg er vis paa, at der ikke er faa Love, hvorom dette gælder. Endog med Hensyn til en saa omhyggelig udarbejdet Lov som Søloven af 1892 er det ikke udelukket, at Fejl kunne have indsneget sig. Det er noget, som ikke er

nok til at fordømme en Lov, at der findes Fejl i samme, naar Fejlene blot ikke ere væsentlige. Jeg finder derfor ikke, at der er tilstrækkelig Opfordring til at komme ind paa en Revision af en saa ny Lov som Brandpolitiloven. Det, som her foreligger for os til Afgørelse, er blot dette, om vi nu ville stille os noget gunstigere over for de russiske Skorstene end i 1889. Jeg er tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen), naar han udtalte sig imod den foreslaaede Afstandsbestemmelse af 20 Alen. Jeg lægger ingen overdreven Vægt paa saadanne Afstandsbestemmelser, der næppe have den Betydning, som man ofte mener. Det maa jo her ikke glemmes, at Brandpolitilovgivningens Paabud om visse Afstande mellem Bygninger kun angaar faste Bygningsdele og ikke er til Hinder for, at der mellem to Ejendomme anbringes løse, brandfarlige Genstande, f. Eks. Stakke af Halm og Hø, saaledes at den Sikkerhed mod Brandfare, som Loven ved sine Afstandsbestemmelser har tænkt at tilvejebringe, ofte gøres ganske betydningsløs. Jeg kan derfor ikke tillægge den foreslaaede Afstandsbestemmelse nogen afgørende Betydning, men maa mene, at der for det kommende Udvalg er Anledning til at overveje, om en saadan Afstandsbestemmelse virkelig bør stilles som en Betingelse for at kunne anbringe russiske Skorstene i de anførte Tilfælde. Til den ærede Forslagsstiller (J. Hage) maa jeg her sige, at det ikke gaar an, at der i Lovforslaget staar, at snævre Skorstene maa opføres som Afledningskanaler fra indmurede Vadskekedler, naar der ikke „paa Ejendommen“ inden for 20 Alens Afstand fra Skorstenen findes straaetækkede Bygninger. Vil man beholde Afstandsbestemmelsen, bør i alt Fald Ordene „paa Ejendommen“ stryges; thi ellers vilde den Sikkerhed, som Lovforslaget tilsigter at opnaa, kunne blive fuldstændig illusorisk i mangfoldige Tilfælde. Ganske vist er det Lovgivningens almindelige Regel, at der skal være 20 Alens Afstand imellem Bygninger med brandfrit Tag og Bygninger, som ere straaetækkede; men denne Regel er meget ofte ikke kommen til Anvendelse. Der kan være givet Dispensation fra Reglen, eller der kan tidligere være opført Bygninger i nærmere Afstand fra andre. Hvis Ordene „paa Ejendommen“ blive staaende, vilde man, naar Forslaget bliver til Lov, kunne opføre russiske Skorstene og bruge dem som Røgkanaler fra indmurede Vadskekedler i Bygninger, som ligge ganske nær